

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. M. D.**, bytom V. Š., D. 10/8, zastúpeného JUDr. J. T., advokátkou so sídlom v L., N.. S.. M. č. 39, proti žalovanému: **Obvodný úrad v Prešove**, Služobný úrad, Námestie mieru 3, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného z 28. novembra 2007, č. k. odv 7SÚ/2007 a č.k. odv 8SÚ/2007, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 3S/47/2008-74 z 28. mája 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 3S/47/2008-74 z 28. mája 2010, **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **je povinný** zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 127,44 € na účet právnej zástupkyne žalobcu do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil rozhodnutia žalovaného z 28.11.2007, č.k. odv 7SÚ/2007 a č.k. odv 8SÚ/2007, v spojení s prvostupňovými rozhodnutiami správneho orgánu z 1.10.2007, č.k. 13/2007 a č.k. 14/2007 podľa § 250j ods. 2 písm. d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na

ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právnej zástupkyne trovy konania vo výške 306,56 € do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Preskúvaným rozhodnutím č.k. odv 7SÚ/2007 z 28.11.2007 žalovaný ako odvolací orgán podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák.č. 312/2001 Z.z.“ alebo „zákon o štátnej službe“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie Služobného úradu Obvodného úradu v Prešove, č. k. 13/2007 z 1.10.2007, ktorým bol žalobca dňom 1.10.2007 odvolaný z funkcie predstaveného, potvrdil.

Preskúvaným rozhodnutím č.k. odv 8SÚ/2007 z 28.11.2007 žalovaný ako odvolací orgán podľa § 138 ods. 1 zákona č. 312/2001 Z.z. odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie Služobného úradu Obvodného úradu v Prešove, č. k. 14/2007 z 1.10.2007, ktorým bol žalobca dňom 1.10.2007 odvolaný zo štátnozamestnaneckého pomeru, potvrdil.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, lebo rozhodnutia sú nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Zdôraznil, že žalovaný nepostupoval v súlade s ust. § 47 ods.1,2,3 správneho poriadku, v dôsledku čoho sú rozhodnutia pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné, navyše rozhodnutie, č.k. 13/2007 z 1.10.2007, trpí vadou majúcou vplyv na zákonnosť rozhodnutia, pretože citácia právneho predpisu, podľa ktorého bol žalobca odvolaný z funkcie predstaveného absentuje. Žalovaný pochybil aj pri vydávaní druhostupňového rozhodnutia č.k. 7SÚ/2007 z 28.11.2007 o odvolaní žalobcu proti tomuto rozhodnutiu, ak aj napriek povinnosti preskúmať napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu (§ 138 ods. 5 zák. č. 312/2001 Z.z.), túto nezákonnosť neodstránil a nezákonné rozhodnutie potvrdil. Aj keď žalobca uvedené v žalobe nenamietal, ide o takú vadu konania, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia, na ktorú bol krajský súd v zmysle § 250i ods.3 O.s.p. povinný prihliadať. Krajský súd tiež konštatoval, že v rozhodnutí č.k. 7SÚ/2007, sa žalovaný v potrebnom rozsahu nevysporiadal ani s odvolacími námietkami žalobcu, pričom tieto bez náležitého odôvodnenia všeobecne vyhodnotil ako také, ktoré neobsahujú konkrétne dôvody vecnej

nesprávnosti napadnutého rozhodnutia, ktoré je preto nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Krajský súd zdôraznil, že nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov sú aj rozhodnutia vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním, pretože nemožno z nich zistiť, či boli splnené zákonné podmienky v zmysle § 31 ods.4 a § 40 ods.2 písm. b/ zák. č. 312/2001 Z.z. pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním. V tomto smere prvostupňové rozhodnutie, v rámci ktorého správny orgán len citoval § 40 ods.2 písm. b/ zákona, je absolútne nepreskúmateľné, pričom v druhostupňovom rozhodnutí správny orgán síce uviedol, že ku dňu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nemal voľné štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a na tej istej funkcii, ale toto tvrdenie v potrebnom rozsahu nepreukázal a neodôvodnil, vôbec vo vzťahu k tejto skutočnosti nereagoval na námietky žalobcu uvedené v odvolaní a vôbec sa nevysporiadal a neuviedol, či a prečo sa so žalobcom nedohodol inak.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný včas odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podané odvolanie odôvodnil v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. d/, f / a/ O.s.p., pretože súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p. Vyslovil nesúhlas s odôvodnením krajského súdu, pretože so žalobcom vznesenými námietkami sa v odvolacom konaní zaoberal v potrebnom rozsahu a dostatočne sa s nimi v odôvodnení rozhodnutí v odvolacom konaní vysporiadal. Nesúhlasil tiež s názorom súdu, že z rozhodnutí žalovaného nemožno zistiť, či boli splnené zákonné podmienky pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolaním, pretože nepreukázal v potrebnom rozsahu tvrdenie o tom, že ku dňu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nemal voľné štátnozamestnanecké miesto v tom istom odbore štátnej služby a v tej istej funkcii, nereagoval na námietky žalobcu a vôbec sa nevysporiadal a neuviedol, či a prečo sa so žalobcom nedohodol inak. Podľa názoru žalovaného krajský súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a to z nasledujúcich dôvodov. Konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru je konaním, v ktorom sa rozhoduje o vzniku, zmene a skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Rozhoduje sa teda o vzniku, zmene a zániku právnych vzťahov v oblasti pracovného práva. Nie je preto možné pri vydávaní rozhodnutí vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru len striktné pridržiavanie sa zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len "správny

poriadok"), nakoľko je správny poriadok normou subsidiárnej povahy k zákonu o štátnej službe. Z toho dôvodu nie je možné tieto veci oddeliť, nie je možné, aby aplikácia len normy správneho práva vyvolávala právne následky v inom právnom odvetví. Žalovaný zdôraznil, že vznik, zmena a zánik štátnozamestnaneckého pomeru sú významným právnym následkom pracovného práva, preto nie je možné pri vydávaní rozhodnutí vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru neprihliadať a neaplikovať tak normy zákona o štátnej službe ako aj ustanovenia zákona č. 311/2001 Z.z. zákonníka práce v príslušnom znení (ďalej len "zákoník práce") a zároveň aj judikatúru a právnu prax pracovného práva.

Obvodný úrad v Prešove, služobný úrad v rozhodnutí č. 14/2007 zo dňa 01.10. 2007 v odôvodnení uviedol, že v súlade s ust. § 40 ods. 2 písm. b) zák. č. 312/2001 Z.z. v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu. Vzhľadom na to, že v prípade skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu boli naplnené všetky jednotlivé podmienky na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru, a to: odvolanie predstaveného, nezaradenie odvolaného predstaveného na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu, z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá a služobný úrad sa so štátnym zamestnancom inak nedohodli, žalovaný mal za to, že opätovné opisovanie splnenia jednotlivých podmienok by bolo nadbytočné.

Stotožnil sa tiež s právnym názorom vyjadreným v odbornom článku v časopise Zo súdnej praxe č. 4/2000, podľa ktorého na splnenie požiadavky písomnej formy výpovede, v ktorej musí byť dôvod výpovede uvedený, stačí stručné skutkové uvedenie dôvodu. Ak so zreteľom na to, čo výpovedi predchádzalo, je medzi účastníkmi skutkovo nepochybné, čo je dôvodom výpovede, stačí citácia zákona. Mal za to, že výpovedný dôvod bol v rozhodnutí uvedený dostatočne, nakoľko všetky udalosti, ktoré predchádzali vydaniu rozhodnutia o odvolaní predstaveného a rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého

pomeru, boli žalobcovi známe. Zároveň poukázal na skutočnosť, že vykonaným dokazovaním krajský súd nedospel k správnym skutkovým zisteniam, pretože bezprostredným dôvodom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom bolo jeho odvolanie z funkcie predstaveného bez uvedenia dôvodu, o ktorom žalobca vedomosť bezpochyby mal. Nakoľko žalovaný nemal voľné štátnozamestnanecké miesto (aj o tejto skutočnosti žalobca vedel), a všetky štátnozamestnanecké miesta aj miesta výkonu práce vo verejnom záujme mal obsadené, neprichádza do úvahy ani iná dohoda so štátnym zamestnancom, pretože nebolo o čom sa dohodnúť. Podmienkou na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru je nezaradenie odvolaného predstaveného na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu, z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá. Poukazovanie žalovaného na zrušenie krajských úradov a novú systemizáciu miest na Obvodnom úrade v Prešove, pokladal za poukaz na to, že žalobca vedel aj o tom, že Obvodný úrad v Prešove nemá žiadne voľné štátnozamestnanecké miesta. Preto nesúhlasil s tvrdením súdu o nedostatočnom odôvodnení rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru. Aj v prípade, že by odvolací súd nepovažoval prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 14/2007 za dostatočne odôvodnené, táto vada bola odstránená rozhodnutím o odvolaní č. odv. 8SÚ/2007, kde boli okolnosti predchádzajúce skončeniu štátnozamestnaneckého pomeru popísané dostačujúco.

Vyjadril nesúhlas so záverom Krajského súdu v Prešove, že vo výroku rozhodnutia, č.k. 13/2007 zo dňa 01.10.2007, absentuje citácia právneho predpisu, podľa ktorého bol žalobca odvolaný z funkcie predstaveného a túto nezákonnosť žalovaný v odvolacom konaní neodstránil, keď tento nedostatok Krajský súd v Prešove označil za vadu konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia v zmysle § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p., nakoľko podľa žalovaného v tomto prípade nejde o vadu konania, ale o vadu rozhodnutia. Táto vada rozhodnutia však nie je spôsobilá vyvolať nezákonnosť rozhodnutia a to z dôvodu, že postup Obvodného úradu v Prešove, služobného úradu je preukázateľne v súlade so zákonom. Uvedenie ustanovenia zákona nemá v tomto prípade vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Zároveň poukázal na to, že ustanovenie zákona je uvedené v odôvodnení rozhodnutia. Uviedol tiež, že žalobca vo svojej žalobe nenapádal absenciu zákonného ustanovenia. Žalovaný zdôraznil, že v tomto druhu sporového konania sa dôsledne uplatňuje dispozičná zásada a zásada koncentrácie konania. Súd zásadne preskúmava napadnuté rozhodnutie len v rozsahu a z dôvodov, ktoré určí žalobca vo svojej žalobe proti nezákonnému rozhodnutiu

správneho orgánu, okrem prípadov, keď súd nie je žalobou a jej dôvodmi viazaný v súlade so zásadou *iudex ne eat ultra petita partium*. Poukázal aj na právny názor Najvyššieho správneho súdu ČR v rozhodnutí č.k.: Azs 9/2003/40 zo dňa 23.10.2003: "V dôsledku prísnej dispozičnej zásady v řízení o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu musí žaloba obsahovať žalobní body, z nichž musí byť patrné, z jakých skutkových a právnych dôvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné." Žalovaný uviedol, že v zmysle u nás platnej právnej úpravy účastník konania nie je povinný v žalobe právne posúdiť dôvod nezákonnosti, ktorý v napadnutom rozhodnutí vidí, je však potrebné, aby ho v žalobe uviedol, čo v tomto prípade splnené nebolo. Preto poukázal na nezákonný postup Krajského súdu v Prešove, keď v konaní svojvoľne vyhľadával dôvody, pre ktoré by bolo možné napadnuté rozhodnutia zrušiť. Vyslovil názor, že v konaní došlo k vade uvedenej v § 221 ods. 1 písm. b) O.s.p., nakoľko ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, keďže žalobca vo svojej žalobe označil za žalovanú stranu Obvodný úrad v Prešove. Napadnuté rozhodnutia vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru sú však vydané Služobným úradom Obvodného úradu v Prešove, ako orgánu oprávneného konať vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru. Podľa § 250 ods. 4 O.s.p. pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je žalovaným správny orgán, ktorý rozhodol v poslednom stupni. V konaní vo veci štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu bol týmto orgánom Služobný úrad Obvodného úradu v Prešove, pričom Obvodný úrad Prešov je v zmysle zákona č. 515/2003 Z.z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v zmysle neskorších predpisov právnickou osobou, rozpočtovou organizáciou štátu. V zmysle zákona č. 312/2001 Z.z. však nie je nositeľom oprávnení a povinností vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckých vzťahov, ktorým je služobný úrad Obvodného úradu Prešov. Z tohto dôvodu podľa žalovaného Obvodný úrad Prešov nie je pasívne legitimovaný v tomto konaní. Nedostatok pasívnej legitimácie v konaní je vadou, ktorú mal Krajský súd v Prešove skúmať *ex offio* aj bez vznesenia námietky zo strany žalovaného. Žalovaný v zmysle zásady *iura novit curia* námietku nedostatku pasívnej legitimácie nebol povinný vznášať.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania v sume 127,44 €, ktorú špecifikoval. Odvolanie žalovaného považoval žalobca za účelové v snahe predĺžiť konanie, možno i z dôvodov možného zosobnenia škôd, ktoré vplynú z právoplatnosti rozsudku podľa

zákona č. 514/2003 Z.z. Vyjadril sa, že súd prvého stupňa správne zistil, že vo výroku rozhodnutia č.k. 13/2007 zo dňa 1.10.2007, absentuje citácia právneho predpisu, podľa ktorého bol žalobca odvolaný z funkcie. Správne je konštatovanie súdu, že žalovaný pochybil aj pri vydávaní druhostupňového rozhodnutia, č.k. odv. 7SÚ/2007, keď túto nezákonnosť (citáciu právneho predpisu) neodstránil a nezákonné rozhodnutie potvrdil, pričom ide skutočne o takú vadu konania, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia a na ktorú musel súd prvého stupňa v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. povinne prihliadať. Žalobca súhlasil aj s názorom súdu prvého stupňa, že v druhostupňovom rozhodnutí síce správny orgán uviedol, že ku dňu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru nemal voľné miesto, ale toto tvrdenie v potrebnom rozsahu nepreukázal a neodôvodnil. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný vo vzťahu k tejto skutočnosti nereagoval na námietky žalobcu uvedené v odvolaní a vôbec sa s nimi nevysporiadal. Žalobca považoval za potrebné k tejto otázke uviesť, že miesta vedúcich odborov živnostenského podnikania na obvodných úradoch sa nerušili. Svedčí o tom skutočnosť, že po odovzdaní sporných odvolaní bola iná pracovníčka úradu poverená dočasným vedením odboru živnostenského podnikania. Neskôr bola výberovým konaním do tejto funkcie vymenovaná. Ministerstvo vnútra SR vypísalo výberové konanie na :

"Hlavný radca - predstavený - vedúci odboru

Číslo VK: X., Názov služobného úradu: Obvodný úrad v Prešove,

Druh štátnej služby a obsadzovaná funkcia: stála štátna služba, hlavný radca - predstavený,

Odbor štátnej služby: 2.17 vnútro,

Miesto práce: Prešovský kraj, Prešov,

Organizačný útvar: Odbor živnostenského podnikania, Obvodného úradu v Prešove

Hlavné úlohy: Koncepčná, systémová a metodická činnosť vo vymedzenom úseku štátnej správy. Kontrolná, riadiaca a koordinačná činnosť na úseku živnostenskej registrácie, živnostenského registra a kontroly. Rozhodovanie v otázkach spadajúcich do rozsahu kompetencii odboru živnostenského podnikania".

Pokiaľ žalovaný poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 9/2003/40 zo dňa 23.10.2003, tento je podľa názoru žalobcu vo vzťahu k rozsudku súdu prvého stupňa nepoužiteľný. V danom prípade pri vade konania, ktorá má vplyv na zákonnosť rozhodnutia je povinnosť daná v ustanovení § 250i ods. 3 O.s.p. Za odôvodnenú nepovažoval ani námietku nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného. V každom prípade ide o rozhodnutia, ktoré vydal žalovaný, aj keď nositeľom oprávnenia a povinností vyplývajúcich

zo štátnozamestnaneckých vzťahov, je služobný úrad Obvodného úradu Prešov. Žalobca k predmetnému ešte uvádza, že služobný úrad Obvodného úradu v Prešove nemožno oddeliť od Obvodného úradu v Prešove, nakoľko ide o technickú otázku vnútorného členenia Obvodného úradu v Prešove ako organizácie a slúži potrebám Obvodného úradu v Prešove. Služobné úrady bez obvodných úradov nemajú opodstatnenie. Rozhodnutia podpisuje ten istý prednosta, ktorému podľa jeho pokynov a potrieb pracovníci odborne pripravujú úradné doklady na podpis. Služobný úrad nemá samostatné IČO, právnu subjektivitu, rozpočet a pod., ale je súčasťou Obvodného úradu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p./, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že uvedenému odvolaniu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods.2 vety prvej O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. januára 2011 (§ 156 ods.1 a ods.3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 125 ods. 1 zákona o štátnej službe konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní), ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 32 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci nepostupovali v intenciách citovaných právnych noriem a ich rozhodnutia nemožno považovať za skutkovo podložené a v súlade so zákonom. Súd prvého stupňa preto rozhodol v danej veci vecne správne, keď rozhodnutia žalovaného, vrátane prvostupňových rozhodnutí zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že správne konanie je vybudované na určitých procesných zásadách, ktorými je ovládané vo všetkých jeho štádiách. Zisťovanie podkladov pre rozhodnutie je poznávací proces, ktorý smeruje k zisteniu skutočného stavu, a táto činnosť patrí k ťažiskovým činnostiam správneho orgánu. Úplné zistenie podkladov predpokladá vykonanie všetkých dôkazov a šetrení, ktoré majú pre danú vec význam. V odôvodnení rozhodnutia (§ 47 ods.3 správneho poriadku) musí správny orgán uviesť skutočnosti, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie, pred rozhodnutím však musí ešte posúdiť, ako sa vysporiadal s uplatnenými námietkami, prípadne či ešte nevykoná aj ďalšie dôkazy, ak sa takýto postup javí ako vhodný, prípadne nevyhnutný. Z odôvodnenia rozhodnutia musia byť účastníkovi konania známe jednak skutkové okolnosti, z ktorých správny orgán vychádzal, ako i právne posúdenie veci. Medzi nimi musí byť logický vzťah. Pri právnom posúdení nestačí iba odkaz na príslušný právny predpis - ako sa žalovaný mylne domnieva - ale je žiaduce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby bol účastníkom zrejmý vzťah medzi skutkovým zistením a právnym posúdením. Preto názor žalovaného, prezentovaný v odvolaní ohľadne povinnosti iba aplikovať príslušné ustanovenia zákona a odvolávanie sa na ich znenie, nie je správny.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že je nespornou skutočnosťou, že žalovaný správny orgán svoje tvrdenie - že ku dňu skončenia štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu nemal voľné miesto - v potrebnom rozsahu nepreukázal a neodôvodnil.

Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne nedostatku pasívnej legitímácie žalobcom označeného žalovaného správneho orgánu, odvolací súd v tomto smere uvádza, že táto

námietka je nedôvodná. Z obsahu žaloby totiž nesporne vyplýva, že žalovaný sa domáhal preskúmania zákonnosti horeoznačených rozhodnutí vydaných služobným úradom žalovaného, ktoré zároveň aj k žalobe pripojil.

Prvostupňový súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil skutkové a právne závery, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Za tohto stavu vo veci odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech právo na náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 veta prvá OSP.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca si v rámci odvolacieho konania uplatnil náhradu za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods.1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) v znení účinnom v rozhodujúcom období, a to za *vyjadrenie k odvolaniu proti rozsudku* vo výške 120,23 € + *režijný paušál* za rok 2010 = 7,21 €, teda celkom si uplatnil náhradu trov titulom právneho zastúpenia v sume 127,44 €.

Odvolací súd uplatnené trovy právneho zastúpenia priznal žalobcovi podľa § 14 ods. 1 písm. c/ v spojení s §16 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v uplatnenej výške.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. januára 2011

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová